

Σήμερα Τρίτη κατόρθωσα και διάβασα την επιστολή του πρώην Προέδρου Ανδρέα Μαζαράκη και νύν επίτιμου. Όπου διαπίστωσα ότι πράγματι ήμουν πρώην αντιπρόεδρος και ότι αυτή η ιδιότητα δεν ήταν προσχηματική, προκειμένου ο Γίγαντας Μιχάλης Λώλος να τη χρησιμοποιεί σε απολογίες στον αθλητικό Δικαστή όποτε το κράτος έστελνε την αγαπημένη μας ομάδα. Ούτε τώρα ούτε στο παρελθόν είχα ενοχληθεί γι αυτή τη χρήση της υπογραφής μου διότι αφενός είχα

εμπιστοσύνη στην αδελφότητα του Αστερά και αφετέρου είμαι ο απρόσεκτος (εκτός βέβαια στις καθαρές «επαγγελματικές» μου υποχρεώσεις με την αστυνομία όπου εκεί απαγορεύω στον εαυτό μου την υπογραφή την κατάθεση και όλα τα σχετικά).

Τώρα ο Ανδρέας που ελπίζω να τον συναντήσω σε κάποια φάση είναι ο άνθρωπος που έχτισε αυτόν τον Αστερά πολλά χρόνια τώρα θεωρώντας τον μια μητροπολιτική ομάδα στο κέντρο της πόλης και ποτέ δεν αρνήθηκε αντιθέτως προωθούσε όλα τα νέα υποκείμενα που εμφανίζονταν στα Εξάρχεια να ασχοληθούν με τον Αστερά. Απόδειξη γι αυτό είναι και το νέο αυτοδιαχειριζόμενο πείραμα που γίνεται. Τώρα το να λέμε καλά λόγια για τον Ανδρέα σήμερα είναι κομμάτι δύσκολο αλλά αυτό ας το αφήσουμε σε αυτούς που δεν θα τον προδώσουν ποτέ και ένας από αυτούς είμαι και εγώ και γι αυτό δεν κάνω για Πρόεδρος. Και ας γνωρίζω ότι είναι ικανός για το καλύτερο και το χειρότερο

Αφορμή για την κρίση στον Αστερά στάθηκε η επιστολή του Ανδρέα στον αρχιερέα της διαπλοκής και επιβολής ολοκληρωτισμού στο ποδόσφαιρο πολλαπλάσιας δυναμικής από την ρομαντική Παράγκα. Με την επιστολή του αυτή ο Ανδρέας εκφράζει ένα Μεγάλο Ευχαριστώ στον Μεγάλο Φίλο (με κεφαλαία για να καταδειχτεί και η θρησκευτικότητα της Λατρείας-σιγά ρε Ανδρέα) εκθέτοντας ταυτόχρονα όχι μόνο το σύγχρονο φαντασιακό του Αστερά αλλά και όλη την περιοχή των Εξαρχείων την οποία και επικαλείται. Δικαίως η συνέλευση ζήτησε την απομάκρυνση και παραίτηση του Ανδρέα όπως όφειλε να κάνει μια στοιχειώδης ανθρώπινη συνέλευση.

Όμως στην συνέλευση είχαν δοθεί και άλλες ευκαιρίες να προβούν σε ανάλογες ενέργειες όπως οι διαφημιστικές μπλούζες που έμαθα προσφάτως έπαιζε η ομάδα μπάσκετ γυναικών προβάλλοντας μμε της πιο διαφθαρμένης ομάδας από καταβολής ποδοσφαίρου που λέγεται Ολυμπιακός. Αλλά ας είναι. Ο Ανδρέας με την επιστολή της παραίτησής του τελικά λειτούργησε υποδειγματικά-νόμιμα. Μέσα από το ΔΣ ανέδειξε δύο άτομα στα οποία υπέβαλλε την παραίτηση του και νομικά δεν χρειαζόταν καν να ρωτήσει. Εμένα και τον Παρασκευά.

Τώρα εγώ αποδέχομαι την παραίτηση του Ανδρέα (η ιεραρχία είναι φευγάτο πράμα, τι ναρκωτικά και μαλακίες) διερμηνεύοντας την γνώμη όλου του ΔΣ και θα κάνουμε κάποιες κινήσεις για την μεταβίβαση του «πλειοψηφικού πακέτου» σε αυτούς που έχουν την πραγματική εξουσία και αποφασίζουν, για να διαχειριστούν ή να αυτοδιαχειριστούν το υπάρχον. Δηλαδή μια ποδοσφαιρική ομάδα όπου η αναγκαιότητα για αριστερό η αντικαθεστωτικό μπακ η ενός γκολκίπερ είναι εκ των ων ουκ άνευ.

Το ζήτημα της αυτοδιαχείρισης, τώρα, είναι άλλο κομμάτι το οποίο στην προκειμένη περίπτωση (ποδόσφαιρο), δεν το αγγίζω λόγω συμμετοχής μας στη ΒΙΟΜΕ. Η χρήση της ιδεολογίας στο ποδόσφαιρο δεν είναι άσχημο πράγμα αρκεί να παράγουμε όση μπορούμε να καταναλώσουμε. Μηδέν άγαν και έτσι.

Τέλος η πρόταση είναι μία ή καμία.

1. Έκτακτη συνέλευση των υπάρχόντων μελών για άμεση αναθεώρηση του καταστατικού για να μπορεί να μειωθεί ο χρόνος εγγραφής στο ελάχιστο (μπορεί να γίνει το ψάχνουμε) και προκήρυξη εκλογών.

2. ή να μπει από τη συνέλευση (αυτοδιαχειριζόμενη) ένας μούφα Πρόεδρος και να συνεχίσει όπως είναι

N. Σκυφτούλης ΠΡΟΕΔΡΟΣ και

πρώην ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ του Αστέρα Εξαρχείων (ζούμε μεγάλες στιγμές)